

[Henning Rasmussen]

resten også. Jeg synes, at den tillid skulle brede sig til hele kommunaludvalget og til hele folketinget; så kunne vi spare alt dette her.

Jeg synes bestemt heller ikke, vi fik et bare nogenlunde rimeligt svar på, hvorfor ministeren har budgetteret med, at dette indgreb giver 1 mia kr., når hun her forsøger at gentage den fuldstændig horrible påstand, at de jo bare kan strække deres anlægsarbejder og – dette mærkelige – genforhandle kontrakter, og jeg ved ikke, hvad der ellers blev sagt af den slags ting. Ministeren regner jo ikke selv med, at det er en realitet. Ministeren regner selv med 1 mia kr. Vi har jo fået ændringsforslaget. Hvorfor står ministeren så her og taler om – noget, som helt åbenbart er i strid med ministerens egne beslutninger – et eget ændringsforslag til finansloven? Jeg synes, det er horribelt.

Lenger (VS):

Da ministeren og en række af de borgerlige ordførere stod her og fortalte om den spændende opgave, som kommunalbestyrelserne nu skal i gang med, kom jeg til at tænke på, hvad den selv samme minister og de selv samme borgerlige ordførere sagde, da vi for nogen tid siden diskuterede et forslag om kommunalbestyrelsesmedlemmers arbejdsvilkår. Da var tonen, at de bare kunne holde nogle færre møder. Men er der noget, der virkelig kræver møder og aktivitet og et stort arbejde ude i kommunalbestyrelserne, er det dette at lægge et budget og i særdeleshed at skulle lave et budget om, når det én gang er lagt og man er inde i budgetåret. Det synes jeg vi skal huske på netop i relation til den anden diskussion om kommunalbestyrelsesmedlemmernes arbejdsvilkår.

Så er der en enkelt kommune, som jeg gerne vil trække frem ved denne lejlighed, og det er Københavns kommune. Det er jo ikke lang tid siden, folketinget bevilgede et særligt tilskud til Københavns kommune, fordi både folketinget og ministeren erkendte, at Københavns kommune befinder sig i en særdeles vanskelig situation. Det var, så vidt jeg husker, på 250 mill. kr. Med det anlægsbudget, som Københavns kommune har, giver man altså nu med den ene hånd 250 mill. kr., og med den anden tager man hjem igen et beløb på mellem 90 og 180 mill. kr., alt efter om de

enkelte anlægsprojekter beskattes med 10 eller 20 pct. Det synes jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt over for Københavns kommune. Det er jo ikke sådan, at Københavns kommunes økonomi har bedret sig, siden vi for kort tid siden havde den diskussion.

Endelig vil jeg sige om beskæftigelsessiden af dette forslag, at hvis der spares 4 mia kr. på de kommunale budgetter og der kun spares 1 mia kr. på driften, er der 3 mia kr. tilbage, der skal spares på anlæggene, svarende til 2.300 personer i bygge- og anlægssektoren og 1.400 i tilknyttede erhverv pr. milliard, og det er altså 11.000, der vil blive arbejdsløse som følge af dette forslag.

Så kan man selvfølgelig sige, at det har noget at gøre med overophedningen, og derfor bliver de ikke arbejdsløse alligevel, men i den forbindelse vil jeg godt citere, hvad Entreprenørforeningen, Snedker- & Tømmerforbundet og Specialarbejderforbundet skriver i et notat af 29. november om den overophedning, som det hedder, der hidtil har fundet sted.

»Samlet«, skriver de, »kan det konkluderes, at de kapacitetsproblemer, som indtraf i bygge- og anlægssektoren i andet halvår af 1985, skyldtes 1) det pludselige og kraftige opsving i aktiviteten i andet halvår, 2) en ujævn sæsonfordeling af aktiviteten, 3) en for lille mobilitet i arbejdsstyrken og 4) en for kort planlægningshorisont i virksomhederne.« Og så tilføjer de: »Efter alt at dømme ville der derfor have været rigelig kapacitet i branchen, hvis opsvinget var indtruffet i et mere jævnt tempo og med en bedre sæsonfordeling.«

Samtidig skønner de, at der ligesom er kommet lidt mere glid over det, men det er sådan, at med indgrebet vil præcis det samme ske i 1987, og samtidig kommer indgrebet på et tidspunkt, hvor man er ved at have overstået disse problemer, nemlig når indgrebet mister sin virkning i 1987; så vil man stå i præcis den samme situation igen, med pludseligheden og med de problemer, som man har haft hidtil.

Agerschou (SF):

Jeg har hørt, at indenrigsministeren engang har været kommunalbestyrelsesmedlem. Det tror jeg ikke på, eller også ligger det så langt tilbage, at det fortaber sig i historiens